

ԱՆԻՒԱԿ ՎՃԱՐՄԱՆ ԳԼԽԱՄԱՍԱՑ ԵՒ ՊԱՐԳԵՒԱԲԱԺՆԵՑ

Տարի	Գլխամաս	Վճարելի Պարտասահմաք	Թիւ- րումնից	Ապարդեւաբա- ժինք	Գումա- գեւաբաժնից	Գումա- գեւաբաժնից
1865	440000	4400	197	1 5000 1 2000 5 1000 10 500 20 200 60 100 100 50	5000 2000 5000 5000 4000 6000 5000	
1866	440000	4400	188	1 5000 1 2000 3 1000 8 500 15 200 60 100 100 50	5000 2000 3000 4000 3000 6000 5000	32000
1867	440000	4400	170	1 5000 1 2000 2 1000 6 500 10 200 50 100 100 50	5000 2000 2000 3000 2000 5000 5000	28000
1868	440000	4400	162	1 5000 2 1000 4 500 5 200 50 100 100 50 1 5000	5000 2000 2000 1000 5000 5000 5000	24000
1869	440000	4400	120	1 1000 3 500 5 200 40 100 70 50	1000 1500 1000 4000 3500	16000
				2200000	22000	837
						120000

Արեւ հեռանոր արդայնոց բարյա-
կան և մասու որական վիճակին վրայ ճշգր-
ըթի ծանօթութեանց կազմւորութիւնը
ճանչող հետաքրքիր լինթեցողաց ու շար-
րութեանն արժանի կը համարինք հետե-
եալ յօդուածը՝ զոր Ապացէն մեր ու-
սումնական թղթակից արգեց Պ. Պա-
րիթ Յ. Պարտասնեան զբած է մեզ.

ԱԶԳԱՄԵՐ ՀԱՅՈՒՆ

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՏԲՏՄՈՒԹԻՒՆԸ

❖ Հմարիս Հայուն բնական տրուած
է իւք հայրենիքը սիրել և պատուելով
նորա սուրբ միշտապակը՝ անմռուաց պահել
այն ախյուսաններուն վաեմ անունները, որք
երբեմն մեր սիրելի Հայաստանը պատկաւ
ուելի կայուցին յաչս ամենեցուն և դշոյց
տիփական բոլոր աշխարհներուն վայ: Ու-
թէ որ բազգը ու ժամանակաց անզթու-
թիւնը այսչափ տարբներէ ՚ի վեր անհաշո
ուքով կը նային մեր սիրելի Ազգին ու
հայրենեաց վաս, ու այնպէս ըրբին որ կոր-
սինցընենք զՀայաստան ու անոր հետ բո-
լը մեր վաղեմի փառքն ու պարծանքները,
թէ որ Հայոց ճակատազիրն այն եղեւ որ
անլերջ տարբները աշխարհիս չօրս կողմի
թափառական պարտինք ու չկրնանք ա
մենքս միասեղ աշխատիլ յօդուած հասա-
րակաց հայրենեաց, թէ որ մեր պանդըն-
տութեան ժամանակը գեռ ըլքացաւ, ու
պէտք է գեռ ականայ կամոք օտար երկ-
նից առակ մեր Հայաստանին սիրով այրինք
առչորինք, թէ որ մահու չափ զգուած
են մեր սրաերը օտարութիւն քաշելին,
այսու ամենայնիւ քարդը է մեղ միմեանց
վայ ուրախալի լուրեր առնուլ, զիտնուլ
թէ անչափ հեռ աւորութեամբ մեղմէ
բաժնուած եղբարքնիս այս ինչ կամ այն
ինչ աշխարհը ի՞նչ վիճակի մէջ կը դրա-
ռուին. առաջ երթ ալու միտք ունի՞ն ար-
գեօք, թէ այս բւսաւորեալ գարուս մէջ
ալ աղիտութեան թմբեցուցիչ քնովը
ուստեալ պաշտօնեալ են, ❖ Հմարիս հայր
յիբաւի կուրաֆանաց, երբ կը տեսնէ որ
իր աղջին մէջ յառաջիմութիւն կայ,
բայց մահու չափ կը արտէմի կը վշտանայ՝
երբ հայրենասիրութեան տեղ օտարասի-
րութիւն կը տեսնէ, և սիրոյ ու միտութեան
տեղ անհաշո կուիւ և երկառաւակութիւն,
կը արտմի այո՛ և իրեն աչքերէն արեան
համեմեր կը փակե՞ն:

բարեկարգ պատճեն է առաջ քաշ
նի տողս քիչ ուրախութեան առաջին պիտի
լինի ձեղը, առ մանաւ անէ թէ պիտի սխա եւ

տոհեսափ մը տային և ոչ տոփրէցու թեսան
այնպիսի արհեսափ՝ որով մանկական զիւ-
բագրած տաղանդը իրեն յաղմար դեպա-
մունք մը դաներ և օր քան զօր փլթթէլ
ծաղկեր : Քայց ի՞նչ լնելու է , որո՞ւ խօսք
հասկցնելու է երբոր աղջին օդախն մաս-
ծ զնեները քիչ են :

սպարապղնիքը զբեթէ չկան. • 10 Են մինչև
15 հալուածատեալը կան որ բաւական ե-
րեւելի են օտարաց առջե իրենց ճոխու-
թեամբը, շուայրութեամբը և մանաւանդ
օտարասեր բնութեամբը, վասն զի նոքա
Աղին ամեն կատարելութիւնները, Աղ-
դին փառքն ու պատիւը տարի տակ առած
են միշտ ու կամնուն, և իրենց ճոխու-
թեան վայ վասահանողը և օտարաց
առջե նախատինը համարելով չայ անու-
նը կրելու, անհաշո թշնամի են Աղդին.
Այս բաւական չէ. մարդ մը եթէ իր ազ-
գը չոփելի կատարանայ իրմէ. բայց երբոր
ասով ալ ըստականանար ու կը ջանայ
միշտ գեշութիւններ հասցընելանո՞վը.
դովիլ անոր ներքին ու արտաքին վիճակը,
նա մարդ չէ, նա անգութ արարած մընէ
որ ոչ Աստուծոյ իը հաւասայ և ոչ մարդ-
կութեան. Այսպէս են նաև Քիշնեվի
ազաներուն մեծ մասը, վասն զի հայրե-
նեաց թշուառութիւնները երբէք իրենց
քարացեալ սրտելը չեն շարժած. ազգա-
տեցութիւնը այնպէս ակրած է՝ վասնին,
որ ամենենին հոգ չեն տանիր իրենց զա-
ւակները աղքացին հողով գատախարա-

կերու, կարծելով թէ միայն Ոռուսաց և
ուրիշ ազգաց մէջ կը գտնուին բարեկիրթ-
և առաջինասեր անձինք։ Ասոր համար ե-
տհայ, արդյո ընթերցող, որ Քիչնելի և
գրեթե բոլոր Պետարապիս աղջուազարմ
երիտասարդները իրենց ծնողքներէն աւել-
լի ազգանեց են, վասն զի նորա հայե-
րէն չխօսելին զատ, հայկական տառերն
անդամ չեն ճանշնոր, որով կրցած չեն
գիտնալ թէ մեր Ազգը իրենց պաշտած
Ոռու ապգեն շատ աւելի հին ու երեելի-
ե, և երբոր մեր Ազգը վերջի փառքին ու-
րեւուորութեան հասած էր, երբար չայկ-
ե իրեն նմաններն իրենց հայկական վասն
հանձարով աթեւկերը զարմացման ու շա-
փօթման մէջ չգած են, Ոռուսին անու-
նըն անդամ չկար աշխարհիս երեսը։ Այս
չեն կրցեր հասկընալ, բայց և եաեւէ չեն
հասկընալու, այլ արհամարհական հոգ-
ուով ամեն տեղ անդու ուն և լիր բերա-
նով կը պուան թէ չայց լեզուն թու-
իի (չենիւնէ յի) լեզու ե։ Ամօթ և նա-
խամարդ իրենու։

Ասոնք ամենը զիտնաբայլ զարմանք չեւ
քեար մէկուն երր կը տեմէս որ Քիշնէ վի-
մէջ ՚ի սկզբանէ անտի մինչև մեր օրերը
կարգաւորեալ դպրոց մը ամենենին չէ եւ
զայ, և Հայոց Եկեղեցին թափուր մնայ-
ցած է միշտ ամեն շուք ու զարգարանքէ,
և հիմա այնպիսի խեղճութեանց մէջ կը
դանուին, որ անկարելի է արցունք ըթա-
փիւ ու չողբար անոնց վիճակը:

Համարակ սովորվածից դրանու վեց
տամներէն կը խօսի և շատ մը աւելրդա-
պաշտութեամի նախառաջարուած է , սա-
կայն հայկական սովորութեանց շատերը
գես . կը բռնէ . իսկ հարուսաները ուու-
սերէն կը խօսին և այնպէս եանէ են
ուուսց սովորութիւնները մացլնել իրենց
ընտանեաց մէջ , որ քիչ ժամանակէն բռ-
որովին պիտի ուուսանան : Ահ , ինչու

Հանոր մեր հայեցին ալ մէկ սիրու, մէկ

զգացման կը պիտի չունենան . ինչո՞ւ համար մեք ալ մեր նախնեաց օրինակին պիտի չհետեւնք . մեր երակներուն մէջ հայկական վեստ արիւնը շարժ իր , մեր սիրուղ զարդի է հայկական սրտի կատարելու թիւններէն և սակայն չայ կը կոչու ինք . .

Եթէ հայաբնակ քաղաքի մ'ունեար անձննքը հոգ չառնին ապգային գործոցն վասց , աղքատներէն ի՞նչ կարելի է սպասել . Քինչ վի գործոցն մէջ անցեալ տարւուց վերջերը 25 աշակերտ կամին , անհնդ

աղանձելիէն երեք անձանցմէ խնդրեց որ անոր հոգաբարձութիւնը ընդունին, և հրամայեց որ քարոզին առաջնորդական կալուածոց եկամատէն ամեն տարի 200 ր. արծաթի հասուցուի յօդուած գպրոցին։ Արծեմ թէ ասկէց աւելի մեծ բարեխարսութիւն կարելի չէր սպասել վիճակին գերազաւատիւ Ըստաջնորդէն։ Բայց եկուր տես որ նոքա գարձեալ դոհ չեղեն, այն երեք աղանձելի մէկը ամեննեին յանձն շառաւ հոգաբարձութի պաշտօնը, պատճառ՝ որովհետեւ Հայոց վարդապետ մը հոգաբարձու նշանակեր է զինքը կամ խնդրեր է որ այդ պաշտօնը ընդունի, և ոչ գպրոցաց ընդհանուր վերատեսուաը՝ Որուս մը։ Հայու մը համար աղդային գործոց մէջ որուս մը նախամեծանը լինի քանի հայոց վարդապետը։ յիշաւի իննեւտաններորդ գարու մը մէջ ալ չկտրժուած բաներ կը պատահին։ Զեմ կրնար լուսվեան քողի տակ անցունել տար պատճառը պատճառ՝ որով Որուսաստանի աղնուական հայոց մեծ մասը տէրութեան Ճիրանացը մէջ մասնուած է, և որոյ գիմաց ամենքն աւ խուռան բազմութեամբ կը գիմեն ծունկ չոքելով, մեծամեծ գումարներ ծախելով և երկրպագութիւն ընելով իր ազատարարի մը, այն է տէրութեան աստիճաններին ու պատուանշանները։ Բայց մեր խնդիրէն բաւական հեռացանք գառնանքնորէն նորէն մեր հոգաբարձու աղանձելուն։ Ընոնց մէջէ մէկ ուրիշ մըն ալ հաճեցաւ հոգաբարձու լինել անուամբ միայն, իսկ դործով՝ ա՛լունիմ ինչ ըսելու։ Միայն աղնուամեծար Արագապետ աղա Կոյլեաւեանը աղդասիրաբար վարեց այդ պաշտօնը և ամեն հոգ ու խնամք տարաւ գպրոցին վրաց։ Այլեւեան մականունը յիրաւի մեծարանաց և պատուաց արժանի է, վասն ով իր մէջ կամփոփէ երկու աղդասեր եղբարց, Յովիշաննէս և Արագապետ աղայից անունները, որք ամեն ջանք ՚ի դործ կը դնեն Քիշնէվի գպրոցը կարգագրելու և եկեղեցին պայծառացընելու։

Պեսարասպիոյ եկեղեցական գործելը
յանձնուած են Քիչնէզի հայոց հոգեւու-
րական կառավարութեան, որ Թէ՛ւզոսիոյ
առաջնորդական ատենին իշխանութեան
տակն է։ Այդ կառավարութիւնը այժմ
մէկ անդամ ունի և մէկ քարտուղար։
Կառավարութեան անդամը՝ Մարտիրոս
քահանաց Քըլալեանը՝ ընդդէմ քահա-
նայտկան պարտուց, ընդդէմ մարդկու-
թեան, շողոքորդութեան ու կեղծաւու-
րութեան քօղի ատկ պատելով իր սուրբ
կարգն ու աստիճանը, փոխանակ ջանք ը-
նելու որ Քիշնէզի աղաներուն և վե-
ճակին Գեղը։ Առաջնորդին մէջ եւ
զած խուսվութիւնը կարծեցընէ, փոխա-
նակ համոզելու ժողովաւրդին իր հոգեւոր
Առաջնորդին գէմ առ նախանձու և ըն-
դունայն տեղ գլուխ չբարձրացընելու,
տւելի կը յօրդորէ ու կը բողոքէ զանոնք
յերկպառակութիւն։ Եւ այդ անոր հա-
մար՝ որ իր անձնական շահուն մնաս մը
չհասցընէ, և չդիտեր թէ օր մը ամեն բան
երեւան պիտի ենէ և չարաչար պատիժ
պիտի ընդունի իրեն յանդինութեան և
տմարդութեան համար, ամենելին օգնու-
թիւն մը չդանելով այն անձննքներէն՝ զորս
այժմ՝ ի սէր արծաթոյ Աստուծոյ տեղ
կը պաշտէ, Ճշմարիտ է Ա. Քրոց ըսածը
թէ և արծաթ կուրացուցանէ զաշս դա-
տաւորաց ։

Բայսարութեան կարօտ է վերի ըսաւ
ծըս , անոր համարլ լսւ կը համարիմ քանի
մը խօսքով մե կնել ձեզ , արդոյ ընթերցող ,
թէ ի՞նչ պատճառաւ խոսքութիւն ծաւ
գեցաւ Քիշնեցւոց և վիճակին Առաջ-
նորդին մէջ և տեսնենք թէ ո՞վ իրա-
ւաւեք ունի :

Գրիգոր սրբազնին օրովք , (այս
այն Գրիգոր սրբազնն է որ Աջմիածնէն
Ուռւասատան փախած է և յետոյ Մոլ
տավիսոյ Եաշ քաղաքը . վերջը զանազան
անձանց միջնորդութեամբ Պետարապիսյ
հայոց առաջնորդ նշանակուեցաւ .) Ուռւ
սաց տէրութիւնը Քիշնէվի մէջ ընդար-
ձակ տեղ մը պարգևեց հայոց , որոյ վե-
րաց հետապնեաւ եկող առաջնորդութեար փա-

